

de lokale Politivedtægter ikke har nøjet sig med Minimaltiden. Til Gengæld er Minimaltiden bleven ensartet og, som anført, mere effektiv for Byernes Vedkommende.

Forsaavidt der maatte være lokale Ønsker om yderligere Udvidelse af Lukketiden, — hvilket er Reglen — har man bibeholdt Adgangen til gennem Politivedtægten derom at træffe de fornødne Bestemmelser, og den Adgang, Loven nu giver, til at gøre Undtagelser fra saadanne Bestemmelser, har man ligeledes bibeholdt.

Men en væsentlig Ændring i Loven betegner Forslagets 3die Stykke, idet man foreslaar Forbud mod i Tiden fra Minimallukketidens Ophør, Kl. 5, til Kl. 8 Morgen at udskænke stærke Drikke.

Forslaget indfører noget nyt i Lovgivningen, nemlig uden at paabyde Forretningens Lukning at forbyde Servering af visse Varer. Naar dette, i andre Lande velkendte, Skridt — f. Eks. ved den saakaldte Søndagslukning — ikke blev foreslaaet af den 1ste Ædruelighedskommission og ikke blev udført af Bev.-Loven, skyldes det sikkert Frygt for politimæssige Gennemførelsesvanskeligheder. Thi efter de Oplysninger, der forelaa for den 1ste Ædruelighedskommission (1ste ÆK. Bet. S. 131), var der al Grund Grund til med forhaandenværende Midler at søge hæmmet Alkoholdrydelsen i de saakaldte »Morgenbeværtninger«. Det hedder herom i Betænkningen: »De »Morgenbeværtninger«, der aabnes, før den arbejdende Del af Befolkningen kommer ud, søges nærmest af Personer, der ikke har været i Seng om Natten, særlig prostituerede, Soutenører, Vagabonder, Forbrydere, Nattesværmere, forsinkede Gæster fra de offentlige Baller o. l. Det er et betydeligt Alkoholforbrug, der foregaar i disse Morgenbeværtninger, og som Samlingssted for Byens Børme blive de let Arnested for Forbrydelser og Prostitution og en Smittekilde for moralsk Elendighed«.

Og hvad dernæst angaar de Beværtninger, som den arbejdende Befolkning søger i den tidlige Morgen, er der neppe for deres Skyld Betænelighed ved det foreslaaede Forbud; thi der kan ikke antages hos den normale og sunde Arbejder at være Alkoholtrang til Stede paa saa tidligt et Tidspunkt, medens paa den anden Side Interessen for Forholdsregler, der kan være til Gavn for de svage, efterhaanden er vokset saa betydeligt hos Befolkningen, at Udsigten til den politimæssige Gennemførlighed nu synes bedre end, da den 1ste Ædruelighedskommission arbejdede. I alle Tilfælde finder man det nødvendigt at gøre det nævnte Forsøg, hvis Udfald vil give Erfaringer af Betydning for Fremtidens Beværtningspolitik.

Paa Afholdsforeningernes Program staar »Søndagslukningen«, hvorved ikke forstaas fuldstændig Lukning af Beværtningerne om Søndagen, men Forbud mod om Søndagen at udskænke stærke Drikke i Beværtninger. De samme Betæneligheder, som var bestemmende for den første Ædruelighedskommission til ikke at slutte sig til dette Ønske, har overvejende været tilstede ogsaa i nærværende Kommission. Dog mener Flertallet at kunne gaa med hertil paa Steder, hvor det gennem Kommuneafstemning viser sig at bæres frem af en meget udbredt Folkevillie, saa der paa Forhaand er sikret Overholdelsen af Forbudet en gunstig Jordbund. Men selv under saadanne Forhold har man ment at burde gaa frem med Varsomhed og foreløbig indskrænke Kommuneafstemningens Magt til kun at gælde Tiden paa Søn- og Helligdage indtil Kl. 2 Eftm.

En hidtil i Lovgivningen manglende Bestemmelse om ekstraordinær Standsning af Udskænkning af og Handel med stærke Drikke paa Grund af Frygt for forbigaaende Uroligheder er foreslaaet.

§ 30.

Lovens 4de Stykke er foreslaaet flyttet op i 1ste Stykke, hvor det hører hjemme; og derhos har man foreslaaet den Tid begrænset til to Timer efter vedtægtsmæssig Lukketid, hvori visse Beværtninger kan faa Lov til at lade alt indladte Gæster blive siddende og beværte dem.

Lovens 3die Stykke er med enkelte Ændringer flyttet op som 2det Stykke. Det, hvorom Opslaget i Beværtningen bør underrette Gæsten, er ikke saa meget Lukketiden, som det Tidspunkt, efter hvilket han enten ifølge den vedtægtsmæssige Lukketid eller den politimæssige Dispensation ikke maa forblive længere i Beværtningen. Dertil sigter den første Ændring. Den næste — angaaende Gæsternes Ansvar for ulovligt Nattesæde — skyldes den Opfattelse, at det ikke altid bør være en Betingelse for at drage Gæsten til Ansvar, at Værten udtrykkelig meddeler ham, at Lukketiden er kommen. Hvis Gæsten ad anden Vej er bekendt med, at hans Tilstedeværelse i Beværtningen er lovstridig, bør han ikke kunne unddrage sin Ansvar ved at paaskyde, at Værten ikke derom har sat